

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 14 de febrer de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 19 de març del 2007 la representació processal de la Sra. M.R.L. va presentar un escrit, que anomenava d'al·legacions, sol·licitant que es requerís a l'entitat "I.M. SA" per tal que diposités a la Batllia el total saldo creditor que presentava el compte número 04.79084930.05.6 obert en els seus llibres a nom de les germanes Sres. C.T.R. i I.T.R., en aquell moment difuntes, així com l'assegurança d'inversions financeres associada al mateix compte.

II.- La representació de l'entitat "I.M. SA" s'hi va oposar mitjançant un escrit de data 1 de juny del 2007.

III.- L'Hble. Batlle va dictar un Aute en data 15 de juny del 2007 declarant la inadmissibilitat de la petició efectuada per la representació processal de la Sra. M.R.L. per entendre que no era possible dirimir una qüestió controvertida en un procediment de jurisdicció voluntària.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

IV.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal de la Sra. M.R.L. i, pels arguments recollits en les seves conclusions, demana la seva revocació i l'estimació de les peticions contingudes en el seu escrit de data 19 de març del 2007

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

FONAMENTS DE DRET

I.- Ha quedat acreditat a les actuacions que les germanes I.T.R. i C.T.R. eren titulars d'un compte corrent, pel que sembla indistint, a l'entitat "I.M. SA" i que la segona va morir en data 6 de setembre del 2006 (foli 6) havent atorgat testament en el què nomenava hereves universals a les Sres. I.T.R. i M.R.L. amb dret a acréixer entre sí i també s'ha acreditat que la Sra. Isabel Tomey va premorir a la causant (foli 7).

Com destaca la Sentència d'aquesta Sala de 11 de juliol del 2002, en el supòsit de comptes corrents indistints és procedent l'aplicació analògica de la normativa vigent al Principat sobre obligacions solidàries, i més concretament les que fan referència a la solidaritat de creditors, de tal manera que, en virtut del que disposa el Digest 45,2,2, cadascun dels titulars pot exigir ell sol la totalitat de la prestació. No obstant, com destaca també la Sentència esmentada i entre altres l'Aute de 30 de setembre del 1999, aquesta facultat de disposició solidària "no comporta a la vegada un dret de propietat o de copropietat sobre els diners dipositats", ja que "un compte col·lectiu no suposa necessàriament una comunitat dels diners dipositats", de tal manera que si una de les parts s'oposa a que l'altre retiri la totalitat o una part del saldo del compte en qüestió el Banc dipositari s'ha de negar a aquesta pretensió fins que les parts arribin a un acord extrajudicial sobre el repartiment dels diners, o judicialment es fixi quina part del saldo del compte bancari pot retirar cada un dels seus titulars.

Atès aquest criteri, que la mateixa recurrent posa de relleu, i havent-se oposat els hereus de l'altre titular a que li sigui lliurat a la Sra. S. el saldo del compte esmentat, la recurrent no pot pretendre que l'entitat dipositària dels diners els hi lliuri a ella

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

al·legant que no existeix cap prova o indicati de que aquests diners pertanyessin totalment o parcialment a l'altre titular de la mateixa, la difunta senyora I.T.R., i per tant als seus hereus, ja que si bé això és cert, és evident que el mateix argument s'ha d'aplicar a l'hora d'examinar les pretensions de la recurrent, perquè tampoc ella ha acreditat que els diners dipositats a aquest compte fossin propietat exclusiva de la seva causant, i per tant seus com defensa, perquè sols una de les transferències que es van fer al citat compte la va fer la Sra. C.T.R., de la qual la Sra. M.R.L. és hereva, mentre que en les altres apareix com ordenant "Masari Casa De", sense que es provi qui era el titular d'aquesta entitat (foli 15 i 22).

Existint per tant una controvèrsia sobre la propietat dels diners dipositats en el compte corrent del qual eren titulars les germanes T.R. no és possible resoldre en un procediment de jurisdicció voluntària qui pot reclamar el saldo del compte esmentat, ni en quina proporció li correspon a cada un dels seus titulars, ja que la jurisprudència d'aquesta Sala és constant a l'hora d'entendre que el procediment de jurisdicció voluntària no és l'escaient quan existeix controvèrsia sobre el dret que es pretén exercitar, com posa de relleu entre molts d'altres l'Aute d'aquesta Sala de 13 de novembre del 2003 que cita en el mateix sentit els de 15 de febrer del 1996 i 24 de setembre del 1998, ja que en cas d'admetre-ho es col·locaria als presumptes hereus de l'altre titular del compte en una situació de clara indefensió en no haver pogut participar en un procediment contradictori, ni acreditar per tant la seva condició d'hereus o els drets de la seva causant i tot això amb independència de que aquesta decisió comporti la necessitat d'entaular un nou procediment judicial per esbrinar a qui correspon aquest dret amb l'evident perjudici que això pot suposar per la recurrent.

II.- En desestimar-se el recurs procedeix imposar les costes del mateix a la part recurrent de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació de la Sra. M.R.L. contra l'Aute dictat per l'Hble. Batlle en data 15 de juny del 2007 que CONFIRMEM íntegrament, imposant les costes d'aquesta alçada a la part recurrent.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-